

ROUTES NAAR ITALIE

(Bij het lezen van volgende routes is het nuttig deze op een landkaart te volgen)

Als Waaslanders die met Lucca verzusterd zijn, gaan wij ervan uit, dat wij richting Toscane reizen. Wij gaan beginnen met het bestuderen van de kortste routes, waarschijnlijk de meest gebruikte ook. Deze routes gaan door: Luxemburg, Bazel, Milaan.

Eerste gedeelte: Sint-Niklaas – Brussel Ring – E 411 – Luxemburg. Hierover valt er nauwelijks iets te vertellen, tenzij u van de Ardennen houdt, maar dat is voor een andere gelegenheid! Overbodig te vertellen, dat Luxemburg een halte waard is, was het alleen maar om vol te tanken en de benen te strekken. Eerst komt u aire de service Capellen tegen, dan aire de service Berchem, de laatste voor Frankrijk.

Tweede gedeelte: Luxemburg – Bazel. Hier zijn er 4 varianten mogelijk: Eerste variatie: Metz – Nancy – Epinal – Col de Bussang – Thann – Mulhouse – stukje Duitse A 5. De dieselrijders tanken eens extra in Frankrijk, daarna in Zwitserland. Daar is diesel bijna even duur als benzine, maar nog een beetje goedekoper dan in Italië. Voor de beste wisselkoers is het beter met een VISA-kaart te betalen. Voordelen: deze is de kortste route in Km.: Sint-Niklaas - Milaan +/- 950 Km. en de snelweg in Frankrijk is gratis. Aangename landschappen, comfortabele weg. Nadeel: scherpe daling met scherpe bochten na de Col de Bussang in de Vogezen (700 m. boven zeespiegel) bovendien moet men door het centrum van een paar dorpen in de Elzas rijden. Goed op de signalisatie in de buurt van Nancy letten, het is lichtjes verwarrend.

Tweede variatie: Metz – Nancy – Lunéville – Baccarat – Raon-l'Étape – Tunnel de Sainte Marie aux Mines – Sélestat – Marckolsheim – Brug over de Rijn - Aansluiting met de Duitse A5 te Bad Krozingen (korter) of Riegel. Voordelen : deze variatie is nauwelijks langer dan eerste ; aangename landschappen; geen echte beklimmingen of dalingen; mogelijkheid tot aangename halte te Baccarat, wereldberoemd voor zijn kristal. Nadelen: behalve een weinig tolgeld aan de Tunnel de Ste. Marie, 8 Euro, eigenlijk geen. Goed op de verkeerswijzers letten in omgeving Nancy, je zou in verwarring kunnen gebracht worden door de overtollige wijzers naar Strasbourg. U volgt Colmar via Lunéville – St. Dié, na St. Dié volgt u Seléstat, niet meer Colmar: blijf dus op de Ring van Nancy zolang je de wijzer naar Colmar niet ziet.

Derde variatie: Snelweg Thionville – Strasbourg – over de Rijn naar de Duitse A5, inrit Kehl. Voordelen: vanzelfsprekend de snelste weg. Nadelen: minder schilderachtig dan de andere oplossingen. Tolgeld voor de snelweg: 13,30 € voor 2019.

Ofwel rijden we door Strasbourg stad (Place de l'Europe, dan richting Allemagne of Offenburg blijven volgen) ofwel doen we een omweg ten noorden van Strasbourg, de mogelijkheid staat goed aangeduid, de Duitse A 5 vinden wij weer bij Achern. Totale afstand Sint-Niklaas – Milaan: 990 Km, maar allemaal op snelweg behalve Strasbourg. Let op uw linker achteruitkijkspiegel in Duitsland, want ze komen nogal aangevlogen...

Vierde variatie: deze kunnen wij “de weg van de Franse geschiedenis en van de bronnen” noemen. Voor mensen die veel tijd hebben, natuurlijk. Na Wellin verlaten we de E 411 richting Bouillon, Sedan, Verdun (bij Verdun een oneindig groot oorlogskerkhof van W.O. 1, waar Kohl en Mitterrand hand in hand stonden) dan Commercy, Neufchâteau, vervolgens Domrémy waar Jeanne d'Arc werd

geboren, met de nodige attracties voor toeristen; dan Contrexéville, Vittel, Bains-les-Bains (écht zo!), Plombières-les-Bains (waar de toenmalige Piëmonteze eerste Minister, Graaf Cavour, de 2e Italiaanse onafhankelijkheidsoorlog samen met Napoleon III voorbereidde) dan weer aansluiting op eerste variant te Remiremont. Volledige afstand +/- 1000 Km. Benzinerijders wachten tot net over de Zwitserse grens om te tanken, dan tanken ze nog eens vol te Stazione di Servizio Coldrerio, net voor de grenspost van Chiasso (spreek Kiasso uit)

Derde gedeelte: Bazel – Milano. Onnodig de moeite te doen om uw Zwitserse “vignette” bij Touring Club of zo op voorhand te kopen: je koopt ze gewoon aan de grens. Sinds begin 2009 is Zwitserland bij de Schengen-landen toegetreden, geen controle meer van persoonlijke papieren. Een douanecontrole is hoe dan ook altijd een meer dan theoretische mogelijkheid, alhoewel auto's met Belgische of Nederlandse nummerplaten weinig te vrezen hebben, in principe. Aan de grens staat iemand die u de "vignette" (tol voor Zwitserse autowegen) verkoopt. Laatste bekende prijs: 40 CHF of 35 €. Meestal heeft hij/zij deze al klaar in zijn/haar hand, afgepeld van zijn papiersteun, om ze op uw voorruit te kleven. Doe het liever zelf, indien u het netjes wilt kleven waar en hoe u het wenst. Let op: de aankoop van een vignet is niet nodig indien je de snelwegen niet gebruikt, maar ik zou er niet aan beginnen ... Rijd je Zwitserland binnen via een andere grenspost dan op de snelweg, dan zal je moeten uitstappen om in het douanekantoor uw vignet te kopen. De vignette kan ook in de laatste Duitse tankstation worden gekocht. Op regelmatige afstanden heb je interessante en verleidelijke Raststätten met de onvermijdelijke kitscherige souvenirs. Euro's worden overal aanvaard tegen HUN wisselkoers –wél meestal eerlijk - en de rest krijg je bijna altijd in CHF. N.B.: voor het goedkope moet je in Zwitserland niet zijn, behalve benzine, tabak en horloges. Het land is peperduur ! Overal in Zwitserland: laat u niet door de prachtige landschappen verstrooien, kijk naar de baan en denk eraan, je begint hier meer en meer Italianen langs de baan tegen te komen, met hun rijstijl....Denk er ook aan uw snelheid onder controle te houden, anders.....11 maanden later bezorgt de wijkagent je de boete. In principie zijn er 3 varianten mogelijk:

Eerste variant: gewoon de meest logische en comfortabele weg, helemaal de A 2 snelweg: Bazel – Luzern – Altdorf - Gotthardtunnel – Bellinzona – Lugano – Chiasso. Luzern en Altdorf, geboortestadje van Wilhelm Tell, zijn schilderachtige haltes. De beste en snelste in principie, natuurlijk, maar er is een maar: bij het binnenrijden in Zwitserland luister je best naar de verkeersberichten op de radio want dikwijls kan er aan de Gotthardtunnel (maar 1 koker, maar 1 rijvak per richting) een +/- lange Stau staan, soms uren, zéker in het hoogseizoen en zeker op bepaalde dagen en geen beschutting tegen de verschroeiende zon!! Wees dus wél op je hoede. Ben je toch ter plaatse, kan je eventueel kiezen om over de Gotthardpass (2100 m.) te rijden: prachtige maar smalle en bochtige weg die alléén maar open is in het mooie seizoen, wat wél overal aangeduid staat. Pas op: denk niet, bij file, dat je de snelweg kunt verlaten en er een paar dorpen verder weer in kan rijden: dat gaat niet! Je wordt ofwel naar de pass ofwel terug naar bergaf omgeleid. Bij de doortocht van de Gotthardtunnel, houdt alle openingen van uw auto en de ventilatie wél gesloten, want het stinkt, en hou je radio aan, want er worden continu nuttige mededelingen en waarschuwingen in 4 talen gegeven. Zeer interessant en leerzaam.

Tweede –oostelijke- variant: Bazel – Zürich – Chur – St. Bernardinotunnel – Bellinzona – aansluiting met de A 2, Lugano – Chiasso. Mooi, panoramisch, een omweg van een klein 100 Km, mogelijkheid tot halte in het schilderachtige Fürstentum Liechtenstein, fiscaal paradijs..... N.B.: de enkele Km.

tussen Coldrerio, grens en tolpunt Como Nord zijn dikwijls het toneel van files, wat aan beide kanten van de grens goed gesignaleerd wordt.

Derde –westelijke- variant: via Bern (een halte waard!), Thun – Spiez – Kandersteg (met de auto op de trein door de Lötschbergtunnel naar Göppenstein –om het half uur- of ineens Brig – Iselle maar raadpleeg goed de uurregelingen van de autopendeltrein van de Zwitserse Spoorwegen SBB CFF FFS - Domodossola – expresweg naar Lago Maggiore – Bij Gravellona dan in de A26 + A8 naar Milaan of rechtstreeks A26 naar Genua, zo vermijdt men Milaan en heel zijn verkeer. Ongeveer even lang als via Gotthardpass maar met 2 verdragingspunten, de autotrein en de Simplonpass, +/- 2000 m., een redelijk comfortabele en panoramische maar lange beklimming en afdaling met magnifieke landschappen, een goede variante om eens iets anders te doen.

Vierde “Piëmonteze” variant, deze moet je niet doen als jij in Piëmont of aan de Ligurische Riviera niet moet zijn: Bern – Fribourg – Vevey - Martigny, hier snelweg verlaten richting Grand St. Bernard – Aosta. St.-Bernardtunnel met tolgeld, kronkelige daling op Aosta, dan snelweg naar Turijn – Milaan – Genua, kies maar. Wil je de tunnel du Mont Blanc doen ? Ziehier de tarieven:

<http://www.123savoie.com/tarifs-tunnel-du-mont-blanc/2/>

Bij het terugkomen: denk eraan, ondanks Schengen is Zwitserland geen EU-lidstaat en past nog altijd klassieke douaneregelingen toe. Per volwassen persoon zijn max. 1 fles sterke drank en max. 2 flessen wijn toegelaten. Men mag méér meenemen “in transit” alléén maar op voorwaarde dat men een tijdje aan de grens doorbrengt om een waarborgsom te betalen, die u bij het verlaten van Zwitserland terugbetaald wordt. Altijd beter de kassabonnetjes te bewaren. Maar lekkere flessen kun jij ook in de Elzas of in Duitsland, langs de Rijn kopen....

Vijfde “Ticinese” variant, mogelijk dankzij recente wegverbeteringen in Italië en in Zwitserland: Gelijk aan de eerste variant tot uitrit Bellinzona Sud. Daar verlaat je de A2 richting Locarno. Je kan door het centrum van Locarno rijden als je het wilt, maar het is best te vermijden door een lange tunnel onder de stad te gebruiken. Je volgt dan richting Verbania – Gravellona en A26. Uit de tunnel ben je bijna in Italië. Je volgt nu een schilderachtige maar kronkelige weg aan de westkust van de Lago Maggiore. Te Gravellona ontmoet je de derde variant, de westelijke, bij het begin van de A26, en verder zoals hierboven.

VIA WEST - OOSTENRIJK

Zeker interessanter dan via Zwitserland indien jij in Noord-Oost Italië wenst te zijn, dus, alle gebieden die ten oosten van het Gardameer liggen. N.B. Brandstof is in Oostenrijk goedkoper dan in Duitsland en dan in Italië.

De Brennerpass bereik je zo: Ring Antwerpen – Richting Hasselt-Luik tot snelwegrotonde Lummen; Daar, richting Genk – Maasmechelen – Heerlen – Aken/Aachen; Daar, A 4 richting Kreuz Kerpen, +/- 15 Km. voor Keulen/Köln.

Zuidelijke variant, korter maar trager in de Alpen: Koblenz – Mainz – Ludwigshafen – Heilbronn – Stuttgart – Ulm – hier zuidwaarts richting Kempten –hier ongeveer eindigt de snelweg- dan Füssen (2 van de beroemdste kastelen van Koning Lodewijk in deze buurt!); Nu Oostenrijk binnen (vignet voor Oostenrijk bij een benzinstation te kopen! <https://www.snowplaza.de/weblog/11121-vignette-oesterreich-2018-preise-und-gueltigkeit/>) via Reutte – Lermoos – Fernpass – daling op Landeck dan

snelweg naar Innsbruck waar wij de Brennersnelweg vinden. Europabrücke met tolgeld: en retourticket is aanzienlijk voordelig. Dan Italië binnen (tja, Zuid-Tirol eigenlijk....); Bolzano/Bozen, een paar uitritten richting Dolomieten, Trento, Verona enz. Van hier tot Verona is het via Milaan of via de Brennerpass ongeveer hetzelfde aantal kilometers: +/- 1150 – 1200.

Luxemburgse variant, de kortste in Km. maar iets minder snel: (nu mogelijk dankzij het in dienst nemen van nieuwe stukken snelweg in Luxemburg en Duitsland en de verbetering van enkele wegen in Duitsland) Rijd gewoon naar Luxemburg. Daar volg je richting Saarbrücken. Blijf altijd op de A8 via Neunkirchen – Zweibrücken (prachtige bosrijke landschappen). Te Pirmasens ga naar rijksweg 10 richting Landau. Het is een vlotte soort expresweg. Te Landau volg je de A65 richting Karsruhe. Je rijdt door Karlsruhe op een vlotte stedelijke expresweg en bereikt zo de A5 waar je onmiddellijk de richting Stuttgart –opnieuw A8- moet volgen. Verder, net voor Stuttgart, sluit je aan bij de zuidelijke variant, zie boven.

Romantische variant, via de Romantische Strasse, beroemde schilderachtige historische route door Beieren (Italië is ver niet het enige mooie land van de wereld, hoor !!...) Van Kreuz Kerpen naar Frankfurt via Koblenz – Mainz, of via Köln – Siegburg, eender, kies maar. Zeer panoramische en schilderachtige variant, de Rijnvallei, natuurlijk! Dan richting Nürnberg tot Würzburg. Vanaf nu, gewone weg tot Innsbruck.

Hier begint de Romantische Strasse. Ieder stadje is een schilderachtig bezienswaardigheidje op zichzelf in perfecte Beierse stijl en heeft iets aangenaams te vertellen. Richting Ansbach maar in Uffenheim naar rechts naar Rothenburg, dan Feuchtwangen, Dinkelsbühl, Nördlingen, Donauwörth, Augsburg, Landsberg, Schöngau, Oberammergau –beroemd voor zijn houtsnijwerk en de processie-Garmisch-Partenkirchen aan de voeten van de Zugspitze, dan Mittenwald, Oostenrijkse grens –de vignet ! benzinstations verkopen het- en een zeer scherpe daling op Innsbruck, meestal in de 2de, soms zelfs in de 1ste versnelling, goed opletten! vervolgens weer verder naar Italië zoals boven.

Noordelijke variante, helemaal op snelweg: Via Frankfurt dan richting Nürnberg, München, Rosenheim, grens –de vignet!- dan Wörgl, Innsbruck, Europabrücke en Italië binnen. Zeker 100 Km. langer maar sneller.

Potentiële structurele files: omgeving Köln, omgeving Stuttgart, omgeving Frankfurt, omgeving München, omgeving Füssen, tussen Innsbruck en Brennerpas.

VIA MIDDEN - OOSTENRIJK

Rijd je richting Friuli – Trieste ? Tot München zoals boven al vermeld, dan: Salzburg – volg de A10 door Karinthië tot Villach door en paar toltunnels, deels snelweg, deels expresweg. Langs deze weg zijn er soms wel files tijdens het hoogseizoen. Na enkele Km. ben je in Italië, richting Udine – Trieste of Venetië of de noordelijke stranden van de Adriatische Zee. Hier ben je, tussen haakjes, op een boogscheut van Slovenië. Slovenië is bij Schengen bijgetreden, Kroatië is (nog) niet bij de EU, dus grenscontrole, identiteitskaart is voldoende.

VIA FRANKRIJK

Moet je niet per sé in bepaalde Franse steden of streken zijn, ga dan gewoon niet over Frankrijk! Het is onnodig teveel aan kilometers af te leggen en tolgeld voor de peperdure drukke Franse

snelwegen te betalen. Indien jij in Piëmonte wilt zijn, kies dan liever voor de 2 westelijke routes door Zwitserland.

ITALIAANSE ROUTES

Wij zullen het eenvoudig houden, want...alle wegen leiden naar Rome, en de meeste lopen door Toscane !!

Eerste variant: Gewoon Chiasso – Como – Milaan langs de A 9, de Westring (de zeer drukke Tangenziale Ovest) van Milaan, dan richting Bologna – Firenze langs de A 1, de welbekende maar zeer drukke Autostrada del Sole, “de ruggegraat van Italië”. Tolgeld is een vast bedrag, tweemaal te betalen bij het inrijden en bij het verlaten van de A9 tegen Milaan.

Tweede variant, naar West – Toscane: hetzelfde zoals boven tot net voor Parma, dan A 15 richting La Spezia – Pisa. In principe minder druk maar wat bochtig.

Derde variant: Als je langs de Simplonpas Italië binnenrijdt, of langs Lugano – Varese of Bellinzona – Locarno – Lago Maggiore, bereik je de A26 richting Alessandria – Genova en rijdt je rechtstreeks naar Genua door de rijstvelden van Piëmont, dan de Ligurische snelweg A12 richting La Spezia – Livorno. Als jij langs Aosta Italië binnenrijdt, bereik je de A26 in omgeving Vercelli. Attentie : vanaf het moment dat jij Ligurië bereikt, maximum concentratie aan het stuur: het is een continu afwisselen van tunnels en viaducten met zeer intens verkeer, een wonder van ingenieurskunst en architectuur, hier begrijp je echt waarom er in Italië een tolgeld op snelwegen moet betaald worden! Riante kuststadjes zijn een ommetje waard, zeker de beroemde Cinque Terre, net voor La Spezia.

Tarieven Italiaanse snelwegen: Gemiddeld -,073 €/km. Wat goedkoper bij een vlak landschap, wat duurder in bergachtige gebieden.

SLOT

Zoals al vermeld, Italië is niet het enige mooie land ter wereld. Met een beetje ondernemingsgeest ontdek je dat iedere stad en iedere streek tussen hier en Italië iets moois, aangenaams, interessants en/of lekkers te bieden heeft. Als je tijd hebt, ontvouw uw landkaart, stippel zelf de ene of de andere alternatieve route uit en neem zeker minstens een paar dagen tijd om de reis te ondernemen, drie zou nog beter zijn, maar ja, jij wilt snel in Italië zijn, zeker ?

Tekst van Achille en Daniëlle Ziccardi – Van Gael